

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXIX (23)
No. (štev.) 16

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
23. aprila 1974

Cena življenja in napredka

V razrvani dobi, ki jo živimo od začetka druge svetovne vojne naprej, človek kljub temu, da mu je na vsak korak razvidna njegova revščina, lahko rečemo ničevost, misli nase kot na bitje, ki zmaguje nad stvarstvom okoli sebe in se smatra za gospodarja vsega, kar ga obdaja.

V tej objestnosti je zavrgel ponižnost, ki je mati modrosti in je postal sam sebi namen. V tej zablodi je njegova današnja tragika.

Iz tega sna o svoji vsemogočnosti in edinstvenosti ga od časa do časa predramijo neusmiljene okoliščine, ki jih je sicer sam povzročil, toda jim ni kos. Takrat se poglubi vase in začuden ostrmi nad svojo dušo. Spozna, da ni samo telo in da zato ni neodgovoren za svoja dejanja in nehanja. To so najresnejši in najodločilnejši pa tudi najsvetlejši trenutki zgodovine, ki jih človek ne sme zamuditi, če hoče ostati, odn. znova postati človek. So trenutki v zgodovini, ki streznijo ne le posameznika, ali posamezen narod, temveč vse človeštvo. Včasih za krajšo včasih za daljšo dobo. Od globine streznjenja je odvisna njegova nadaljnja zgodovina.

Za taka streznjenja odn. osvoboditja človeštvo mnogokrat plačuje visoko ceno, ker se pravočasno ne dokopje do spoznanja, da materija brez duha ni začetek in konec vsega vrednotenja življenja. Ta cena je toliko višja, kolikor globlji je padec in kolikor težji in dolgotrajnejši je zatem ponoven dvig iz onemoglosti.

Redkokdaj se zgodi, da bi v svetovnem tisku na prvih straneh, z velikimi črkami brali natisnjen stavek: „Bog in znanost (v tem vrstnem redu) bosta rešila človeka“. Toda zgodilo se je, ko so Lovell, Haise in Swigert, trije severnoameriški astronauti na poletu skozi vesoljski prostor skoro pet dni viseli med življenjem in smrtjo v poškodovani kabini Apolo 13.

In še se je zgodilo, da je ves svet na televizijskem prenosu videl (kdor je hotel videti), da je bilo prvo, kar so ti trije vesoljski junaki storili, ko so pristali na varen krov nosilke za helikopterje Iwo Jima, da so odkrile glave sklonili, roke pa sklenili v zahvalno molitev Stvarniku.

In tudi se je zgodilo, da je severnoameriški predsednik Nixon v svojem pozdravu Lovellu, Haiseju in Swigertu govoril resnico, ko je dejal, da je „prejšnji teden več ljudi molilo istočasno za isto stvar, kakor kdaj koli prej v zgodovini“. In še: „Če smo se zatekli po duhovno oporo, če smo prosili za božjo pomoč, kadar nam je grozila velika nevarnost, spomnimo se, da smo napredovali prav zato, ker smo zaupali v Boga“.

Ker je bilo življenje treh ljudi v nevarnosti, treh ljudi, s katerimi so se identificirali vsi, ki so jih spremljali na njihovem poletu v vesolje — in spremljalo jih je skoro vse človeštvo — je z molitvijo zanje prav za prav vsakdo molil tudi za vse druge in zase. V tem se je pokazalo tisto bratstvo med ljudmi, ki ga človeštvo tolikokrat manjka.

Ni na tudi bilo človeka, ki ne bi na dnu svoje duše razumel resničnosti in resnobnosti trditve vatikanskega Osservatore Romano, ko je zapisal, da bi bili vesoljski poleti moralno nedopustni, če bi jim bilo treba premissljeno žrtvovati eno samo človeško življenje. Kajti: „Vrednost napredka je mnogo manjša od vrednosti življenja enega samega človeka“.

Vesoljski poleti se bodo nadaljevali. Zgodilo se bo, da bo človeška nepopolnost zahtevala najtežje žrtve. Človeštvo bo še velikokrat razmišljalo o vprašanjih, zakaj, odkod in kam.

Odgovor bo našlo le v ponižnosti, ki so jo Lovell, Haise in Swigert pokazali na krovu ladje Iwo Jima po srečni vrnitvi iz vesolja.

SREČNA VNITEV IZ VSEMIRJA

VELIK KORAK NAPREJ

Lovell, Haise in Swigert, ameriški astronauti v Apolo 13, so se srečno vrnili na Zemljo. Ves svet se je od-dahnil.

Kakor pri prejšnjih dveh poletih na Luno, tako je bil vsakdo prepričan, da bo tudi polet Apolo 13 potekel kot običajno. Svetovni tisk se je za polet malo zanimal, odn. NASA ni imela posebnih propagandnih namenov z njim. V glavnem je polet zanimal znanstvenike, ker je bilo to potovanje predvideno kot prava znanstvena odprava na Luno.

Akvarij, trinožna, že vsem znana kabina, s katero bi se morala dva astronauta spustiti v bližini kraterja Fra Mauro, medtem ko bi tretji v glavni kabini Odiseji krožil okoli Lune in ju čakal, da se vrne, pa se je na tem poletu spremenila v pravi rešilni čoln za celo posadko. Odiseja je vsled še nepojasnjene eksplozije ostala skoro brez električne energije in se je spremenila v temen, mrzel prostor brez kisika, v smrtonosno celico. Ker tudi niso delali pogonski stroji glavne kabine Odiseje, so uravnavali pravo smer poleta in vrnitev na zemljo pogonski stroji Akvarija, kabine, ki bi po prvotnem programu morala pristati na Luni. Astronavti so se rešili, da so se natrpali v majhnem prostoru v Akvariju ter od tam po navodilih z Zemlje vodili polet, da so se srečno spustili v južnem Pacifiku na Zemljo.

Ves svet je z zastalim dihom zasledoval polet, ki bi se mogel vsak trenutek spremeniti v prvo vesoljsko smrtno nesrečo. Vsakdo ve, da se bo to nekoč zgodilo, ker je pač človek v vesolju odvisen od delovanja nepopolnih stro-

jev, toda nihče ni pričakoval, da bo to prvenstvo moglo doleteti že Apolo 13. Papež Pavel VI., ki je ob odletu rakete čestital k novim vesoljskim podvigom, je bil prvi, ki je pozval svet na molitev za astronaute. Sledil mu je Nixon, ki je minulo nedeljo proglasil po njihovi srečni vrnitvi za dan zahvale. Svetovno časopisje se je v svojih člankih o poletu iznenada spomnilo, da je usoda astronautov v božjih rokah. Komunistični tisk, ki se je omembi božje prisotnosti trdovratno ogibal, je obveščal svoje bralce o poletu. Samo Maoctung je prepovedal kitajskemu tisku kar koli zapisati o Apolo 13.

Anglija, Francija in Italija v Evropi, dalje ZSSR in v Ameriki Argentina in Brazil so sporočile v Houston, vesoljski center, od koder vodijo polete Apolo, da stojijo njihove pomorske in letalske sile v pripravljenosti za pomoč astronautom, če bi pristali blizu njih.

Apolo 13 ni opravil svoje naloge. Prevzel jo bo Apolo 14. Toda, ameriška astronautika je spet za velik korak stopila naprej in se prav za prav več naučila, kakor če bi Apolo 13 potekel normalno. Doslej še nihče ni imel nobene prakse o reševanju astronautov iz vesolja.

Prva ameriška vesoljska nesreča je potekla brez smrtnih žrtev. Čim več bo vesoljskega prometa, tem hitreje se bomo bližali trenutku, ko bo v novem okolju, v katerega se je človek podal, tudi izgubil marsikatero življenje. To je neizogibno. Bog daj, da bi bil tisti trenutek pomaknjen čim dalje v bodočnosti in da bi bilo tistih trenutkov čim manj.

Nova redukcija ameriške vojske v Vietnamu

NIXON V DOGOVORU Z GENERALI

Nixon je izkoristil svoj polet na Havajsko otočje, kamor je prišel nasproti astronautom z Apolo 13, za kratko konferenco z ameriški poveljniki iz Vietnamu. Z njimi se je razgovarjal o poteku vietnamske vojne in o svojih načrtih za nadaljnje znižanje števila ameriških vojakov v Vietnamu.

Na konferenco je priletel admiral John McCain, severoameriški vrhovni poveljnik za Pacifik, v spremstvu še drugih vojaških poveljnikov. Sestanek z Nixonom so imeli v nekem hotelu v Honoluluju. Po razgovorih ni bilo izdano nobeno uradno poročilo. Razpravljali so predvsem o nedavni komunistični intenzifikaciji vojne v Vietnamu in o Nixonovi redukciji ameriških sil v jugo-

vzhodni Aziji. Dogovorili so se, da bo nadaljnja redukcija znašala 150.000 mož. Generali v Pentagonu so bili proti tako visoki številki, civilni svetovalci pa so od Nixona zahtevali, naj bi sedaj umaknil iz Vietnamu še več ameriških vojakov. Nixon se je odločil za sredino med obema skrajnostima ter je po vrnitvi v Kalifornijo objavil, da se bo iz Vietnamu postopoma spet umaknilo 150.000 ameriških vojakov.

Od 15. aprila lanskega leta je bilo v Vietnamu 434.000 ameriških vojakov. Pred tem se je vrnilo v ZDA 115.000 vojakov. Od sredine 1969 so redukcije ameriškega vojaštva v Vietnamu znašale povprečno 12.000 vojakov mesečno.

Izkrcanje na Kubi

OB DEVETI OBLETNICI AMERIŠKEGA PORAZA

Skupina kubanskih protikomunističnih gverilcev se je na deveto obletnico ponesrečene severoameriške invazije proti Castru izkrcala na Kubi. Izkrcanje je bilo takega obsega, da ga Castro ni mogel prikriti ter je bil prisiljen, ker se je večjemu številu napadalcev posrečilo prebiti se v notranjost otoka in po radiu poročati o izkrcanju.

Napadali so se izkrcali minuli petek, 17. t. m. ponoči ter so boji med njimi in kubansko vojsko, ki se je hitro zbrala na področju izkrcanja, trajali vso noč. Večje število napadalcev se je prebilo skozi obroč Castrove vojske in se razkropilo za nadaljnje akcije po otoku.

V svoji izjavi po radiu je Castro med drugim izjavil: „Imperialisti znova pošiljajo svoje plačane agente na Kubo, da bi prelivali sveto kri sinov naše dežele, kar je del njihovega načrta, da bi škodovali naši sladkorni žetvi.“

Sladkor je glavni izvozni produkt Castrove Kube. Večina sladkorja Kuba izvažava v ZSSR.

Letošnjega 27. marca je kubanski delegat pri ZN obtožil ZDA, da dovoljuje kubanskim beguncem, da se pripravljajo na novo invazijo otoka. Po izjavah bivšega kubanskega vojaškega poveljnika grala. Cantille naj bi kubanski begunci imeli pripravljeno invazij-

ske silo do konca letošnjega leta. Kubansko komunistično glasilo Gramma pa je že lanskega decembra pisalo, da se kubanski begunci v ZDA pripravljajo na novo invazijo.

Češkoslovaška partija „se čisti“

SOVJETOV NE BO NA PARADI

Čistko med češkoslovaškimi komunisti se nadaljuje. V letošnjem letu je bilo po cenitvah opazovalcev izgnanih ali suspendiranih iz češkoslovaške komunistične partije nad pol milijona Čehov in Slovakov.

Sedanji češkoslovaški partijski vodja Husak pod silovitim pritiskom češkoslovaških stalinistov čisti partijo sovražnih elementov. Češkoslovaško gospodarstvo se znova pogreza v zastoj ter v partiji pripravljajo teren za nove nastope proti Dubčeku in njegovim komunističnim pristašem, ki bodo obtoženi, da je pod njihovim vladanjem češkoslovaško gospodarstvo utrpelo škodo, ki je ni mogoče popraviti brez novih žrtev vsakega posameznika.

Razpoloženje prebivalstva do partije in vlade ostaja vseskozi odklonilno. Sovjeti pa so tako zasovraženi, da so se odločili, da se njihovi vojaški oddelki,

Diálogo de sordos

En estos días se está llevando a cabo en la ciudad de Viena una reunión entre representantes de Estados Unidos y la Unión Soviética, tendiente a limitar el poderío nuclear y las armas de tipo estratégico de ambas potencias. Ante la constante amenaza, que representa para la humanidad la posibilidad de un conflicto nuclear, hechos como el presente podrían llevar tranquilidad al mundo. Pero, y es de lamentar, la actual reunión, como muchas de las que le precedieron, parece no llevar a una acción concreta en la limitación de la amenaza nuclear.

En los primeros días de la conferencia prácticamente no se ha tratado ningún punto esencial. Ambas partes se entretuvieron en aclarar posiciones e interpretaciones acerca de armas tácticas y estratégicas, cosa que unos como otros conocían. Con ello solo se ha evitado entrar a considerar temas realmente importantes.

Paralelamente se ha anunciado en los respectivos países, que la URSS está decidida a construir antes de 1972 nuevos emplazamientos de cohetes en la parte europea de su estado, en tanto que los Estados Unidos piensan hacer otro tanto en su territorio.

Frente a estos hechos, la reunión de Viena nos parece un diálogo entre sordos y un peligroso juego con el destino de la humanidad.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

PRISLA JE JESEN V DEZELO...

Kot vsaka dežela, tako ima tudi Argentina svojo folkloro. A trenutno nas ne zanima „narodno blago“, temveč tisto, kar opazovalci argentinskega življenja imenujejo „politična folkloro“. Že več desetletij je bilo v navadi, da se preko poletja opazi v političnem delovanju neka mrtvica, ki takoj izgine, ko pride jesen. Tedaj pa, kakor listje z dreves, pade s svoje pozicije marsikateri funkcionar, ki v teku zadnjega leta ni preveč učinkovito izvrševal svojih dolžnosti.

Tako se je dogodilo tudi letos, a z nekaterimi variantami. Zlasti poletje ni bilo, kljub tropski vročini, politično nič manj razgibano kot pomlad. Jesen pa je sicer premetila že številne osebnosti, a ne zaradi dogodkov v preteklem letu, temveč zaradi nesporazuma v zadnjih tednih. Tak je bil primer cordobskega guvernerja, isto se je zgodilo sedaj z državnim tajnikom za poljedelstvo in živinorejo Lorenzom Raggio-m; nato pa še s tajnikom za drž. informacije gen. Eduardom Señorans-om.

Naš vsakdanji bife

Lorenzo Raggio je odstopil. Pravzaprav je moral odstopiti. Ekonomsko ministrstvo je za znižanje cen in osvoboditev trga prepovedalo prodajo mesa in mesnih jedi v lokalih dva dni v tednu (četrtak in petek). S tem bi se lahko zadostilo tudi vedno večjim zahtevam tujega trga po argentinskem mesu. Raggio se je temu upr. Mnenja je bil, da je to udarec proti argentinskim živinorejcem, v prid zlasti interesom tujih frigorifikov (predvsem ameriških). To mnenje je pisмено izjavil tudi njegov podtajnik: Anchorena. Ker Raggio svojega stališča ni hotel spremeniti, so mu

ostavko sprejeli. Nenaden in hud val protestov, ki je zaradi tega doletel vlado od strani živinorejcev, argentinskih frigorifikov in celo frigorifiških sindikatov, pušča odprto vprašanje bodoče mesne politike. Zaenkrat je vlada prodajo prepovedala v četrtek in petek; istočasno pa je maksimirala cene nekaterim živilom.

Informirajmo

Obveščevalna služba je imela prav od začetka jeseni sem mnogo dela. Razne pravratne skupine se začele specializirati v napadih na vojaška oporišča, krajo orožja in podobno. Na tem področju varnostnim organom ni uspelo zadati tem razgrajčam odločilnega udara. To je verjetno vzrok, da je gen. Eduardo Señorans, vodja državnih varnostnih organov, odstopil od svoje funkcije. Na njegovo mesto je bil imenovan gen. Gustav Martínez Zuviría, znan po svojem nacionalnem čutenju, sin znane argentinskega pisatelja Hugo Wasta, ki ga tudi Slovenci poznamo zlasti po njegovi knjigi „Zlato večnega juda“, ki je bila prevedena v slovenščino še pred vojno.

Sedaj se vladne vrste strnjujejo. V bližnji bodočnosti pričakujejo pozitivne prevratne dejavnosti. Kmalu bo namreč obletnica majskih izgrediv v Córdoba, ki jih nameravajo letos ponoviti.

Za zdaj je delavsko vodstvo pred kratkim združenih sindikatov napoveduje splošno stavko za danes (četrtak 23.) kot znak protesta proti povišanju cen. Te so namreč v zadnjih štirih mesecih narasle za 4%. Po vladnih računih pa se smejo v letošnjem letu dvigniti skupno le za 7%. Kako preprečiti novo tekmo med plačami in cenami? Vladni strokovnjaki si zaenkrat še niso na jasnem.

I Z T E D N A V T E D E M

V Kolumbiji so imeli minulo nedeljo predsedniške volitve, za katere so se potegovali štirje kandidati. Med temi sta bila prava tekmeča bivši kolumbijski diktator Rojas Pinilla ter vladni kandidat Misael Pastrana Borrero. Ker

sta si skoro delila glasove — Pastrana je po uradnih podatkih za 22.400 glasov preglasoval Pinillo — je prišlo v državi do politične navetosti. Pinilla noče priznati, da ni dobil večine.

Ulbricht je objavil, da bodo v letošnjem oktobru morali vsi člani vzhodnonemške komunistične partije vrniti svoje partijske izkaznice. Novih partijskih izkaznic ne bodo dobili „ideološko nezanesljivi elementi“, je bilo objavljeno v Vzhodni Nemčiji. Sedaj nihče ne ve, kdo bo osumljen „ideološke nezanesljivosti“.

Sovjetska Pravda ob Leninovi stoti rojstni obletnici objavlja članke posameznih komunističnih veljakov ter je objavila tudi Titov članek o odnosih med komunističnimi državami. Tito previdno piše (se pravi, drugi so mu napisali članek), da je „komunistični internacionalizem prazna beseda, dokler ne bo spoštovana pravica do suverenosti vsaki socialistični državi.“ Romunski komunistični veljak Ceaucescu pa v Pravdi poziva na „tovariške razgovore“, s katerimi naj bi rešili razlike ali spore med posameznimi komunističnimi partijami.

Venezuela je po 18 letih vzpostavila diplomatske odnose z ZSSR. Njen predsednik Caldera pa bo obiskal Nixona 2. junija t. l.

ALI SME ŽUPNIK REŽIRATI?

Križev pot slovenske Cerkve — komunisti napadajo msgra. Ign. Kunstlja

Dolenjski list je v št. 22. januarja in 5. februarja tega leta kritiziral prosvetne delavce (učitelje) nekega okraja v sevniški dolini, ker niso bili pripravljani pomagati mladini, da bi pripravili igrice, ko si je želela igrati. Pripravljen pa je bil župnik in je izbral delo, ki po mnenju pisca v Dolenjskem listu umetniško ne ustreza in tudi sicer ne bogati človekovega doživljanja.

Neki bralec ljubljanskega Dela je uredništvu tega lista v zvezi z navedenim pisanjem Dolenjskega lista poslal pismo, v katerem stavlja tole vprašanje:

„Kdo je po naši ustavi bolj škodljiv: ali državljani (po poklicu župnik), ki svoj prosti čas izkoristi tako, da uči mladino igrati; ali učiteljski zbor tega kraja, ki zagovarja v obrambi svoje stališče, da ni vsak učitelj že s tem, da je učitelj, tudi sposoben režiser, in da je poleg tega treba imeti za to veselje: ali komunist, ki je javno nastopil v Dolenjskem listu proti učiteljskemu zboru, ker ni delaven, in proti župniku, ki se trudi in dela za mladino?“

Uredništvo Dela se je znašlo pred kočljivim vprašanjem, zato je vso zadevo izročilo znanemu partijskemu voditelju in rektorju ljubljanske univerze Levu Modicu, ki je v Delu z dne 27. marca v odgovoru na citirano vprašanje uredništvu Dela podal nekaj ugotovitev, ki več kot nazorno kažejo kako gledajo komunisti na Cerkev, in posebej na duhovnika ter na njegov delokrog in njegove pravice.

Sokoli, Slovenski fantje in Katoliška Akcija

Lev Modic najprej ugotavlja: „Pisec pisma nas postavlja pred abstraktno dilemo: ali je delo z mladino družbeno koristno ali ne; ali človeka, ki je voljan delati z mladino, vrednotimo pozitivno ali ne? Če bi bila taka abstraktna dilema resnična, potem seveda ne bi bilo nikakega dvoma o našem odgovoru. Toda zastavljena dilema ni resnična, ker bi morali sicer trditi, da je bilo družbeno koristno delovanje, recimo, voditeljev hitlerjanske mladine, ki so jih učili raznih iger in glasbe; ali tistih voditeljev Sokola kraljevine Jugoslavije, ki so sprejemali jugoslovansko fašistično mitologijo in se zanjo trudili z organiziranjem dejavnosti mladih; ali voditeljev Slovenskih fantov in drugih organizacij Katoliške akcije, ki so prav tako organizirali dejavnost mladine zato, da bi izkoreninili klerofašistični totalitarizem v naši deželi in so zato iskali in našli zavezničke med fašističnimi okupatorji.

Ne vemo, ali gre v obravnavanem primeru za karkoli, kar bi lahko primerjali s tako dejavnostjo. Vsekakor pa ne gre za abstraktno dilemo, marveč za konkreten problem našega družbenega življenja, ki terja osvetlitve iz raznih strani in zato tudi odgovor na najrazličnejša vprašanja, med njimi vsaj na vprašanja: kdo, kdaj in zakaj?“

Kdo sme skrbeti za mladino?

Glede tega vprašanja pravi Modic: „Ko si zastavljamo vprašanje „kdo“, ne sprašujemo o osebnem prepričanju, saj niti niso redki primeri, ko so učitelji bolj verni kot župniki. Delo z mladino je družbeno odgovorno. Zato je osnovni problem, komu je nekdo odgovoren: ali naši samoupravni družbi, ali organizaciji, ki je izven nje in ki o njeni politiki odločajo drugi faktorji. Družba je dolžna, da skrbi za kakovostno družbeno pomembnega dela z verifikacijo usposobljenosti, z dovoljenjem organizacijam za določeno dejavnost in s tem, da delo nadzoruje. Področje delovanja cerkvene organizacije je pri nas določeno z zakonom, ne zajema pa kulturne, športne in podobne dejavnosti. Ne sme jih torej opravljati. Posameznik pa mora za vsak primer takega delovanja dobiti dovoljenje po prosoji njegove sposobnosti in moralopolitičnih kvalifikacij. Odgovoren je tedaj samoupravni družbi.“

Duhovniki rušijo avtoriteto šole

Lev Modic nadaljuje in pravi: „Z vprašanjem „kdaj“ posegamo v razmerje med družbo in Cerkvijo in — v obravnavanem primeru — tudi med šolo in Cerkvijo. Če bi bilo to razmerje v redu, če bi se torej Cerkev ukvarjala z religioznimi potrebami vernikov, šola z vzgojo in izobraževanjem občanov in če bi družbene zadeve urejali ljudje v svojih samoupravnih organih sami, potem problema ne bi bilo. Žal pa opažamo vse več primerov, ko posamezni duhovniki, ne da bi jih slovenska cerkvena hierarhija za to obsodila, rušijo avtoriteto šole in drugih družbenih ustanov. Znani so primeri, ko duhovniki pri verouku sprašujejo učence, kaj in kako jih učijo v šoli, jih navajajo na provokativna vprašanja svojim učiteljem ali jim celo naravnost naročijo, kaj naj vprašajo učitelja („ki itak ne bo znal odgovoriti“), in naj si njegov odgovor zapomnijo, da ga bo duhovnik ocenil. V takih primerih gre seveda za protizakonito dejanje, poskus rušenja avtoritete učiteljev pa se kaže tudi v manj značilnih primerih, morda tudi v našem. Vsekakor primer nekega kraja

v sevniški občini ni osamljen, kot bi lahko sodili iz anonimnega pisma. Necerkvvena dejavnost duhovščine na Slovenskem se množi in posega na vsa področja: kulturno, športno, socialno itd. To tudi tam, kjer obstajajo družbene organizacije za to dejavnost, ki so odprte vsem ne glede na svetovnonazorsko prepričanje. Ne gre tedaj za posamezen primer, gre za širšo dejavnost pod okriljem Cerkve. V njej ne vidimo religiozne, marveč politično, njen izvor ni v pobudi posameznika, marveč v organizirani akciji. Čisto sprenevedanje bi bilo, če tega dejstva ne bi upoštevali.“

Cerkev na Slovenskem še ni obsodila belogardističnega izdajstva

V tej zvezi nadaljuje Modic: „Odgovor na vprašanje „zakaj“ se ne more nanašati na vsak posamezni primer, ker nam pač ni dano, da bi videli v duše ljudi in spoznavali, ali gre za resnično kulturno zavzetost, ali socialno občutljivost posameznika itd., ali za akcijo, ki objektivno pomeni organizirano spodkopavanje socialističnih samoupravnih temeljev naše družbe. Vendar pri oceni te dejavnosti nasploh ne vremo mimo nekaterih političnih dejstev, kot so: oficialna Cerkev na Slovenskem še ni obsodila belogardističnega izdajstva in duhovnikov, ki so pa zagrešili, marveč vzdržuje zvezo z njimi in jim daje celo visoke cerkvene položaje (npr. Kunstelj). V laičnih apostolatih se marsikje zbirajo ljudje, pri katerih zapažemo manj verske in več politične zavzetosti. Ljudje, ki so znani po nerijaznem odnosu do naše stvarnosti. Za verski tisk na Slovenskem bi težko rekli, da je resnično verski, več bolj poskuša izražati svoja globna stališča mimo in proti humanističnim težnjam naše družbe v domači in mednarodni politiki. S temi romističnimi namero spremljamo necerkveno dejavnost RKC na Slovenskem, s katero poskuša zlasti mladino navezati na tako cerkveno politiko; čeprav verjetno to ne velja za vsak posamezni primer.“

K temu doda še Franc Šetine, urednik kotička „Pogovori z braveri“ svojo modrost in zagovarja partijsko zadržanost, češ, da se s tem preprečuje politizacija Cerkve ter jamči, da „vsak človek, ateist in vernik, samoupravno vodi družbeni razvoj...“

Gornja izvajanja predstavljajo nov napad na slovensko Cerkev, pa tudi nov dokaz, da ta nikakor ni klonila pod pritiskom režima. Večina slovenskih duhovnikov se zaveda svojega poslanstva in ga po vesti vrši.

„Množični, čredniški človek je gluhi. V resnici ne loči med zvokom in hrupom. Ne trpi tišine. Nekoč sem vprašal natakarja, ki je bil zaradi dela prisiljen biti ves dan v lokalu, kjer je neprestano hreščal gramofon: „Kako ga morete prenašati?“ Odgovoril mi je: „Ga sploh ne slišim.“

Italijanski kulturni kritik Elémire Zolla „Eclissi dell' intellettuale“ Bompiani, str. 132.

Praznovanje 100-letnice rojstva Lenina v ZSSR

Propaganda preplavila ves svet

Dva tedna pred stoto obletnico Leninevega rojstva, ki je bila 22. t. m., je sovjetska KP poplavila ZSSR, posamezne komunistične partije pa vsaka svojo satelitsko državo s stotinami ton knjig, letakov, portretov in fotografij o Leninu ter z odrskimi prikazi, filmi, koncerti itd., na čast ustanovitelju Sovjetske države. Brezbožna ZSSR spreminja krvavega Lenina v svojega svetnika.

Sovjetski komunistični aparat je razvil vsestransko propagando o Leninu. Natisnjenih je bilo nad 800 različnih izdaj njegovih del. Sovjetske knjigarnice so natrpale z razpravami o Leninu in njegovih odnosih do problemov, ki jih ob njegovem času sploh ni bilo in za katere ni tudi mogel vedeti, da bodo nastali. Prodajajo, med drugimi, npr. knjigo „Lenin in moderne statistike“ (v treh zvezkih), in „Lenin in filozofska vprašanja relativistične fizike“. Skomponirali so nove simfonije v Leninov spomin in 16 sovjetskih filmskih podjetij je napravilo nič manj kot 14 novih filmov o tem komunističnem diktatorju. Zidovi tvornice, hotelov in drugih javnih poslopj ter izložbena okna so natrpala z Leninovimi slikami v neizogibnih herojskih pozah: ko govori delavcem, ko sprejema kmete v Kremlju, ko šturira kot deček, ko tolaži svojo mater po usmrtni svojega brata, ko gazi globok sneg v izgnanstvo. S takim pretiravanjem sedaj sovjetska tiskovna agencija Tass bombardira narode v ZSSR. Lenineve knjige so v teh dneh najbolj brane knjige na svetu, pravi Tass, „vključno v Baltimorju kjer jih vsa mladna kar požira.“ Brazavilski (Kengo) gledalci televizije „so navdušeni nad Leninovimi soizidji“, medtem ko je v Parizu „tisoče turistov“ obiskalo stanovanje na ulici Marie-Rose, kjer je Lenin nekoč živel. Tass pa seveda ni poročal, da je pariški mestni svet prepovedal poimenovanje katere koli ulice po Leninu.

Toda propaganda okoli Lenineve rojstne obletnice odn. o njegovi sovjetski veličini je bila v ZSSR že tako vsiljiva in se je spremenila že v takšno duhovno moro, da so si ljudje na ulici začeli dajati duška svojemu odporu z

vrsto jedkih opazk in duhovitih smešnic na račun Lenina in sovjetskega režima

Najzanimivejše je bilo, da se je nekdo celo drznil in poslal glasilo sovjetske mladinske KP Komsomolskaj Pravdi članek pod naslovom „Zakaj neki?“ v katerem napada „pompoznost in bombastičnost“ (kakor dobesedno piše) proslavo o Leninu. V najvišjih partijskih krogih sedaj raziskujejo, kako je mogoče, da je bil članek v Komsomolskaj Pravdi natisnjen.

Ena izmed jedkih smešnic v zvezi z Leninom pripoveduje o nagradnem razpisu za najboljši Puškinov kip. Prva nagrada je bila podeljena za Leninov kip, druga za kip Lenina, ki čita Puškina in tretja za kip Puškina, ki bere Lenina. (Puškin je umrl 33 let pred Leninovim rojstvom). Ali druga: Razpisane so bile naslednje nagrade za najboljšo smešnico o Leninovi obletnici: prva petnajst let, druga deset in tretja pet let prisilnega dela v sibirskem kraju Sušenskoje, kjer je Lenin preživel internacijo pod carjem.

Prav tako pripoveduje zgodbo o starejšem sovjetskem državljanu, ki je pisal svojemu partijskemu odboru za novo stanovanje. Ker ni dobil odgovora, se je obrnil na Centralni komite sovjetske KP in nazadnje k Leninu samemu, toda tudi od njiju ni dobil odgovora. Šel je zato v Centralni komite in zahteval, da ga spustijo do Lenina, toda partijski sekretar mu je odgovoril, da je Lenin umrl že leta 1924. „Kako je to, da kadar partija potrebuje Lenina, je živ, kadar pa ga jaz iščem, je pa mrtev?“, je vprašal starec.

Dasi Lenina rojstna obletnica ni dogodek svetovnega pomena, kakor bi jo sovjetska KP in njen zvočnik Tass hotela prikazati, pa sovjetskim pogostem služi kot nalašč v političnih in gospodarskih razmerah, v katerih se danes njihova država nahaja. Neki visoki sovjetski funkcionar je pred kratkim izjavil: „Lenin je naša ikona.“ S takim oboževanjem Lenina skušajo Brežnjev, Kosygin in njuna okolica svoje sodanje neuspešno bivanje na vrhu partijske organizacije povezovati s slavnejšo sovjetsko preteklostjo, ko je pot komunizma peljala še navzgor.

KOROŠKA

Nekdo izkorišča položaj...

Pred kratkim so bile na Koroškem, kot po vsej Avstriji, splošne volitve. O tem smo v našem listu že ob času poročali. V zvezi s tem dogodkom, zlasti pa z volilno kampanjo, je znova prišlo jasno na površje, da slovenska skupnost na koroškem ni edina v svojih načelih.

Zanimivo je ob tem članek, ki je izšel v mariborskem študentovskem listu „Kadri“ z datumom 10. 3. 70. Napisal ga je nek Dušan Zbašnik ter mu dal naslov „Hej Slovenci...“ V njem ugotavlja težko stanje koroških Slovencev in životarjenje v katerega je

„Svobodni pogledi“ št. 2

V prvih dneh tega meseca je izšel v Buenos Airesu drugi zvezek „Svobodnih pogledov“. V zbirki, ki ima naslov „Svobodni pogledi na slovensko preteklost, sedanost in prihodnost“ se to pot obravnava „Pot k prvi slovenski vladi“. Razprava je izpod peresa dr. Tineta Debeljaka izhajala ob slavnostih 50-letnice slovenske osvoboditve v našem tedniku in je sedaj izpopolnjena in s posebnim dodatkom izšla v knjižni obliki. Obsega kratek pregled prve svetovne vojne in se preko analize različnih položajev in činiteljev loti dogodkov pred majsko deklaracijo in po njej in nas končno privede do narodne osvoboditve in prve slovenske vlade.

Izdaja obsega 110 strani malega formata in je neprecenljive zgodovinske vrednosti. Priporočamo jo vsem rojakom. Po ceni 200 pesov jo lahko dobite v Slovenski hiši, po slovenskih domovih in pri poverjenikih Svobodne Slovenije.

narodna skupnost prisiljena vsled nezanimanja ali nasprotovanja avstrijskih deželnih oblasti. V članku pravi med drugim:

„Prebrali smo lahko slovenske liste, ki izhajajo v Celovcu in tuj bi imeli vodilno vlogo pri orientiranju narodnostnega življenja Slovencev v Avstriji. Politični moment, v katerem ta glasila niso mogla ostati neprizadeta in niso mogla stojično prenašati družbenopolitičnega dogajanja, so zagotovo deželnozborske in državnozborske volitve. In tedaj smo bili priča dogodku, ki je pomenil postavljanje narodovih koristi v drugi plan, poudarjal pa je razredni družbi lastno strankarsko bitko. Ko sem spregovoril o slovenskih listih sem mislil na „Slovenski vestnik“ in na „Naš tednik“. Obe strani imata verjetno isti cilj, vsaj na papirju, zagotoviti slovenski narodnostni manjšini čim več res oprijemljivih pravic. Toda kam vodi njih razmišljanje?“

Konča pa članek z besedami: „Jasno je, da obe stranki, ki imata največ možnosti na volitvah, ne bosta storili enakih ukrepov naši manjšini v prid ali pa v škodo. Jasno je tudi, da Slovenci na Koroškem še zdaleč niso enotni. Jasno je tudi, da na tak način ne morejo pričakovati uspehov. Nekdo pa zna to dobro izkoristiti...“

Lahko si mislimo koga Zbašnik misli glede izkoriščanja položaja. Vemo pa, in o tem smo prepričani, da ravno domače partijske oblasti izkoriščajo težko stanje koroških Slovencev, se povezujejo z avstrijskimi oblastmi (kakor se je pokazalo ob aferi okoli vetrinjskega gradu) in s tem preprečujejo vsako pozitivno delo v prid slovenstva.

ŽENA IN NJEN SVET

Anica Kralj

Kitajska zgodba

Živel je stari Kitajec. Reki so mu, da je blaznež. Imel je hišo, z licem obrnjenim proti jugu, a prav na tej strani, blizu hiše sta dve visoki gori zapirali pot proti južni svetlobi. Ju Kung, tako se je stari Kitajec imenoval, ni dolgo premišljeval, sklenil je, da s pomočjo svojih sinov, obe gori odpravi.

Prišel je mimo starec, znan kot modrec. Ko je videl kako se oče in sinovi trudijo, se je zakrohotal in rekel: „Ali ste znoreli? Nikoli ne boste zmogli iz tako visokih gor narediti ravnine.“ Stari Kung mu mirno odgovori: „Jaz bom umrl, a moji sinovi bodo ostali. Tudi oni bodo umrli, bodo ostali vnuki, in rodovi si bodo sledili.“ Pogledal je obe gori in rekel: „Gori sta res visoki, ampak ne rastejo, ob vsakem zajemu lopate, se nekoliko znižata. Zakaj, torej, jih ne bi mogla sčasoma znižati in zravnati?“

Ju Kung je svoje delo neumorno nadaljeval dan za dnem, dokler se ga ni Bog usmilil in mu poslal dva angela, ki sta obe gori odnesla na svojih ramenih.

Čudna zgodba, ki diši po starodavnih časih! Pravijo, da stare kitajske pravljice vsebujejo velike modrosti. Tudi ta ni izjema. Modrost se ne postara, zato tudi nam, ki živimo v tako razburkani dobi veliko pove. Še posebno pomembna pa je za življenje v družini.

Hiša Kitajca je trpela zaradi ovire do toplote, luči — do življenja. V hiši Kitajca je vladal red in spoštovanje do oblasti: očetovo besedo so otroci poslušali, njegovo željo pomagali uresničevati. Stari Kitajec ni dvomil, da jo bodo pomagali uresničiti tudi vnuki in pravnuki, in kaže, da je veroval v pravčnost svojega ravnanja, zato mu je Bog v svoji neskončni dobroti poslal svoje angele v pomoč.

Družina je najmanjša skupnost v človeški družbi. Je nje jedro. V jedru je strnjena moč, je rast.

V jedru vlada red. Tudi v družini mora vladati red: oče—mati in otroci.

V današnji zmešanici dobi beremo večkrat prečudne vzgojne nasvete: da mora oče biti kakor brat svojega sina, mati pa kakor sestra svoji hčerki. Take „modrosti“ pišejo ljudje, ki ljubijo senzacije in improvizacije tudi v najsvetejših stvareh. Resnica pa je povsem drugačna: Ni reda v družini in ni prave vzgoje tam, kjer hoče biti oče kakor mlad nogometar in kjer se mati oblači in obnaša kakor mlada študentka. V taki družini, kjer hočejo biti vsi enaki, nastane zmešnjava: sin zafkrava očeta kakor brata, hčerka se iz matere norčuje kakor iz sošolke.

Princip oblasti je ošibtel na vseh področjih človeške družbe. Ljudje se neradi pokorijo zakonom, hočejo vsestransko svobodo. A znano je, da tam kjer še zakon ne spoštuje, se tudi oče-

tova oblast v družini ruši. To se godi posebno tam, kjer se starši, največkrat oče, zaganja in kritizira vsako oblast, bodisi civilno ali cerkveno. Sem spada kritiziranje in smeščenje učiteljev in na splošno onih, ki zavzemajo v otroških očeh važna in odločilna mesta.

Preveč pozabljamo na to resnico in tako kopljemo sami grob oblasti staršev, zlasti očetovi in lastni družini.

Za starega Kitajca je bil vsak zajem z lopato korak do luči. Tudi v družino prihaja luč le polagoma. Vsak dober zgled, vsak nauk je v otroški rasti nov korak. Oblast očeta se v otroških očeh utrjuje tam, kjer oče jasno in odločno tolmači stališče do dnevnih dogodkov, bodisi v družini ali pa v javnem življenju. Pametno je, da se oče in mati med seboj poučita in pogovorita, a tako da zastopata pred otroci isto stališče. S tem jim najbolje pomagata do pravega pogleda na današnjo svetovno zmedo. Veliko pazljivo je treba posvetiti, kako otroku pravilno prikazati zmedo v Cerkvji in mu pomagati do čistega vida krščanstva.

Ni lahko današnjim staršem biti otrokom dober vodnik. A še hušje je za mlade ljudi, ki nimajo ob sebi dobrih vodnikov ob tej težki uri!

Kar storimo dobrega našim otrokom storimo tudi našim vnucom.

Stari Kitajec je vse upanje in vero postavil na bodoče rodove, ker je tudi njim želel luči. In Bog je videl trud in vero starca, poslal mu je dva angela, da sta mu pomagala do svetlobe.

Tudi nam je Bog poslal veliko preizkušnjo, tema je še pred nami, ni videti izhoda. Storimo vse kar je v naših močeh, da ohranimo vero v otrocih in bodočih rodovih. Bog bo naš trud blagoslovil.

Novice iz Slovenije

MARIBOR — Od 27. do 29. marca je bila v Mariboru tretja mednarodna koordinacijska konferenca za uvedbo esperanta v šole. Udeležili so se delegati iz Avstrije, Bolgarije, Češkoslovaške, Madžarske, Zahodne Nemčije, Italije in Jugoslavije.

LJUBLJANA — Festival Ljubljana je pripravil vrsto koncertnih večerov. Nedvomno najvidnejše mesto zavzema ciklus Beethovnovih sonat v izvedbi violinista Igorja Ozima in pianista Marijana Lipovška. Dve izvedbi sta bili 31. marca in 7. aprila, zadnja pa bo 21. aprila. Igor Ozim, ki živi v Kölnu v Nemčiji, kjer poučuje na glasbeni akademiji, bo prvič izvajal v taki obliki te sonate, ki jih dosedaj v Ljubljani še niso igrali.

MARIBOR — Mariborska mestna knjižnica bo letos sponajala tudi — umetniško slike. Sposojalno bodo računali po sličnem načinu, za knjige, le roki vračanja bodo daljši.

LJUBLJANA — Mladinska knjiga je s sodelovanjem ptujske občine izdala reprezentativno monografijo o Ptujju. Monografija „Ptuj“ je tiskana na papirju za umetniške reprodukcije, ima 160 strani s številnimi črno belimi in nekaterimi barvnimi ponazorili.

JESENICE — Bohinjski železniški predor se že desetletja spomladi in jeseni spreminja v pravo podzemno reko. Voda na trenaicah doseže tudi višino do 60 cm; predor ima sicer dva odvodna kanala, vendar ta dva ne zadostujeta. Sedaj ponovno preučujejo načrte, kako ousušiti predor, ker nameravajo s prodaj jesenice — Sežana uvesti vleko s diesel lokomotivami; izvedba načrtov bo veljala okoli 7 milijonov dinarjev.

KOČEVJE — Izgubo na kočevski železniški progi bosta plačevali občini Kočevje in Ribnica (Polovico), ostalo kočevce pa bo krič Izvolni svet. Isto je tudi priporočil, naj bi to progno čimprej ukiniti, denar, ki bi ga prihranili, pa naj bi namenili preusmeritvi kočevskega radnika. Proti ukinitvi proge pa so se že oglašili razni predstavniki podjetij, ki so poleg dvoma, da bi bila progna po zvišanju cen prevoza še nerentabilna, izjavili, da bi preusmeritev prevoza na cesto to popolnoma uničili, ker je že sedaj komaj prevozna.

KOPER — Koperski pristaniški delavci so 27. marca ob 7 zjutraj „prekinili delo“. Iz pristanišča so nato demonstrativno odšli po koperskih ulicah na glavni trg. V sprevedu se nosili napise ter vzklkali razna gesla, ki so se tikala v glavnem višine plač. Na trgu so delavci zahtevali, naj pridejo mednje predsednik občine in vodilni ljudje podjetja.

+ KATARINA BAJUK

Umrla je 25. marca v Draščih pri Metliki v Beli krajini Katarina Bajuk, sestra pok. ravn. Marka Bajuka, v 92. letu častiljive starosti. Položili so jo k večnemu počitku med njene svoje na pokopališču Pri Treh farah. Rajna je uživala po vsej metliški okolici veliko spoštovanje po svoji vneti delavnosti v konzurnem društvu in gorečih vnevi za konzemno petje in versko življenje. Naj počiva v miru!

Uspeh in jubilej delavne slovenske skupine

Prihajajoč v Argentino, so se naši rojaki največ začeli naseljevati v predmestnih delih Buenos Airesa. Tako se je precejšnje število rojakov naselilo na severnem delu predmestja, ob današnji Panamerikani, v krajih Villa Martelli, Florida, Munro, Villa Adelina itd. Kmalu je bil nastavljen za kaplana v Floridi č. g. Albin Avguštin, v zavodu pri šolskih bratih istotam pa je bil nastavljen č. g. svetnik Alojzij Košmerlj. Združevala sta naše ljudi, začele so se mesečne maše za Slovence in župni cerkvi v Floridi in pa svete ure pred prvimi petki. (Nadsva delavnih kaplan je začel s poukom katekizma za slovenske otroke. Ker ni imel na razpolago drugega časa, so imeli pouk ob nedeljah ob 1 uri popoldne, pozneje je začel poučevati še druge predmete. Zdelja rojakov pa je bila, tudi kulturno se udeleževati, zato so se začeli prosvetni sestanki, navadno po maši v župnijskih prostorih. Na pobudo pok. ravnatelja I. Pristavca in še nekaterih se je ustanovil krajevni odbor Društva Slovencev, čigar prvi predsednik je bil pok. ravnatelj. To je bil začetek pred 20 leti verske in narodne skupnosti v Floridi in okolici.

Ko so pa družine začele graditi lastne hiše in to vse bolj v predmestju, se je tudi to središče premaknilo v kraje Cararachay in Villa Adelina, kjer se je ustalilo največ rojakov. Nedeljske maše

Predsednik občine je nato predlagal delavcem, naj bi ti izbrali delegacijo, ki bi z vodilnimi ter občinskimi predstavniki preučila vse točne podatke. Delavci tega niso hoteli, ter so zahtevali, naj jim direktor pristanišča da takoj nekaj odgovorov. Ta je predlagal, naj bi zahtevno uredili samoupravni organi. Delavci so vztrajali, da je treba nekatere poglobljene pritožbe takoj razčistiti. Po nekajurnem razpravljanju o osebnih dohodkih in njihovem zastojanju za rastjo življenjsko stroškov, so delavci določili 20 člansko komisijo, ki se je nato sestala s člani delavskega sveta in vodstvom podjetja. „Delo“ piše, da so delavci pričeli s stavko, ker so premalo poučeni o objektivnih težavah, s katerimi se bori to podjetje, ki mora plačevati visoke anuitete kreditov z zelo neugodnimi pogoji. Podjetje je nato sprejelo nekatere zahteve delavcev, predvsem glede višjih plač, in je suspendiral dva vodilna nameščena Ivana Žigona in Franca Čehovina, katera so delavci obtožili raznih nepravilnosti; proti obema so tudi uvedli zakonski postopek za prenehanje delovnega razmerja. Delavci so 28. marca pričeli z rednim delom, ko so zvedeli za ukrepe podjetja.

LJUBLJANA — V prvih dveh mesecih letošnjega leta je prestopilo obmojne prehode Slovenije kar 5.109.000 potnikov, od tega 3.773.000 tujcev, kar je za 39% več kakor v istem času preteklega leta.

PIRAN — Predstavniki Splošne plovbe so 26. marca prevzeli v Rotterdamu prvo od treh 8.000 tonskih ladij, ki so ji dali ime Brežice.

KOPER — V skladišču bombaža je 29. marca izbruhnil velik požar, ki se je zelo razširjal in ogrožal druga skladišča. Na pomoč gasilec so prišli še gasilci iz Kopra, Izole, Trsta in Ljubljane. Po 18 urnem gašenju so požar le omejili. Domnevajo da je požar povzročil okoli 25 milijonov dinarjev škode, uradne ocene pa še ni. Domnevajo da je prišlo do požara zaradi samozigiranja bombaža, kakor se je to zgodilo pred leti, a so takrat ogenj takoj omejili in zadušili.

RAZNO

Požar je izbruhnil v novem posloplju beograjske „Politike“. Ogenj je zajel sedmo, osmo in deveto nadstropje stavbe, ki ima 18 nadstropij. Požar je izbruhnil 1. aprila v stenografskem oddelku ter se razširil v prostore za teletipnere, daktilografske prostore in novo telefonsko centralo; uničil je tudi nekaj letnikov tega lista. Z gašenjem je bila velika težava, ker beograjski gasilci nimajo priprav za gašenje hiš z mnogimi nadstropji.

Na Vrhnikih so policisti našli 30. marca na cesti spečega možaka, ki je oviral promet. Hoteli so ga zbuditi in spraviti kam drugam, pa niso mogli, ker ga je čuval pes, ki je vsakega, ki se je možu približal, besno napadel.

Po letošnjih, ne ravno najboljših uspehih slovenskih smučarjev so zapisali hudomušneži, da ni nič čudnega: Zajc namreč skače, Kobilica pa teče, biti pa bi moralo ravno obratno.

Umrlj so. Ljubljana: Alojz Kastelic; Ivana Valjavec r. Martinjak, 73; Olga

OSEBNE NOVICE

Poročili so se: 17. aprila t. l. sta v cerkvi Presvetege Srca Jezusovega v Pamploni, Španija, sklenila zakonsko zvezo ing. Jernej Dobovšek in gđ. Jana Peternel. — 11. t. m. sta se poročila v Mendozii v cerkvi pri pp. dominikancih g. Peter Slovaš in gđ. Rezka Štirn. Poročil ju je krajevni dušni pastir, č. g. Jože Horn. Ženinju je bila za pričjo g. Lelka Krivec iz Buenos Airesa, nevsti pa njen brat g. Janez Štirn iz Mendoze. Mnogo sreče!

BARILOČE

† Marija Drajzibner. — 5. aprila opoldne se je za vedno poslovila gospa Drajzibnerjeva. Že nekaj mesecev je bolehalo. Lanski avgust so jo v Buenos Airesu operirali, po povratku na jug si je opomogla, a okrevala ni več. Zadnji mesec pred smrtjo je dosti trpela. Pokojna Micka izvira iz poznane Arnskove družine. Rodila se je v Hrastniku na Štajerskem in tam preživela otroško dobo. Ob nemški okupaciji se je morala v delu pomagati v Ljubljani. Tam je deklica uspešno gimnazijo in okušala vse dobroto begunstva, ki se je po letu 1945 nadaljevalo v taboriških Avstrije in Italije. V Senigaliji se je Marija poročila s štajerskim čorjakom g. Drajzibnerjem in skupaj z njim in svojimi odšla v Argentino. Z možem sta preživela nekaj let na otokih v delti Paraná, kjer sta oskrbovala posestvo tovarnarja Budra, l. 1955 pa sta se za stalno naselila v Bariločah. Tudi tukaj sta nekaj let delala na posestvih okrog Llao-Llao, potem sta si preskrbela hišo v mestu in slednič je kupil mož konfekcijsko trgovino. V Bariločah sta se jima rodila dva otroka, ki imata zdaj dvanajst in deset let.

Micka je bila na glasu kot izredno delavna, varčna in skrbna gospodinja. Vsi tukajšnji rojaki kot tudi štedilni gostje iz Buenos Airesa so bili deležni njenega gostoljubja. Rada je pomagala revežem in pomoči potrebnim, prebrala je slovenski tisk in sodelovala pri slovenski prireditelji.

Teško prizadetim otrokom in možu kot tudi vsej Arnskovi rodbini naše iskreno sožalje.

IZ UREDNISTVA

Prihodnja številka našega lista, z datumom 30. aprila, bo, kot zadnja v mesecu, dvojnega obsega. Uredništvo s tem izpolnjuje napoved, ki jo je objavilo v začetku leta. Na številko že sedaj o ozarjamo, ker to polna zanimivega in bogatega branja.

Puc r. Draščik; Bojan Hrovatin; Alojz Zagorc; Franc Kodra; Marij Pogačnik; Valentin Tomc, biseronovski ustanovitelj Vajeniškega doma, 85; Ivan Dimnik, 82; Mimi Rohrman, 86; Marija Likar; Franc Kenda, 77; Fanči Končar r. Srehovec, 89; Alojzij Radič; Urban Skok; Ladislav Eiselt; Alojzij Radič.

Maribor: Ana Amon, 93; Alojz Korošec; Franc Gornik; Dr. Zmago Slokan; Matevž Štumpf, 85; Albert Nekrep; dr. Adolf Obranj; Lenart Dobnik.

Zofija Šubic r. Celar, Radovljica; Janko Vodičar, Celje; Rudolf Korbar; Wake, Zagorje; Karel Klun, Ribnica; Franc Maravljak, gimn. ravn. v p., Celje; Viktor Lunder, dekan, 82, Kozje; p. Hugo M. Rožnik, kartuzijan, Pleterje; Terezija Žinger, 80, Šentvid pri Stični; Minka Pristav, Prevoje; Viljem Bedek, Novo mesto; Drago Koprivnik, Domžale; Drago Ludvik, Ljutomer; Cilka Berno, Škofja Loka; Rado Koželj, Portorož; Janez Steržaj, Rakek; Stane Janc; Franc Siter, 71, Rogaška Slatina; Julijana Šušteršič r. Šulgaj, 91, Vrhnik; Jakob Štrukelj, Šmartno pod Šmarno goro; Simon Lukan, Kamnik.

dobro pripravljenih predstav, obstaja pa tudi mladinski oder, ki se večkrat pokaže v javnosti. Skavtska družina povezuje vse doraščajoče dečke s tedenskimi sestanki, delavna je dekliška organizacija, starejši fantje so pa združeni v fantovskem odseku. Posebno dobro so obiskani mesečni sestanki za mladino, na katerih predava dr. M. Komar. Zadnje čase se je ustanovil moški pevski zbor, ki ga vodi g. Vinko Klemenčič, zbor je sestavljen z dobrimi pevci, zato bo lahko dosegal lepe uspehe. Živahno pa je vedno na balnišču in tudi na igrišču. Odbor, ki vodi in je odgovoren za delo v domu, se po navdušenju na vsakoletnem obnem zboru. Društvo trenutno šteje 60 rednih in večje število podpornih članov. Vložene so listine pri oblasteh za samostojno pravno osebnost.

V nedeljo 3. maja bo ta versko-narodna skupnost v Cararachayu slovensko praznovala svoj jubilej. Msgr. Orehar bo blagoslovil društvene prostore, sad desetletnega dela. 3. maja, na dan, ko je pred 25 leti slovenski narod v najstrašnejših trenutkih naroda in javnosti izrazil svojo samobitnost, se bo ta delavna skupina priključila vsem ostalim Slovincem in bo ta dan slovesno izrekla zvestobo in zaupanje do Naroda ter izrazila njegovo samobitnost. S svojimi nadaljnjim in resničnim delu bo skupno z doraščajočo mladino pokazala, da za domovino in slovensko stvar ne sme biti nikdar in nikoli nobena žrtev prevelika. I. Ž.

BERAZATEGUI

Prvi mladinski dan

Bil je v nedeljo, 19. aprila. Prvi svoje vrste v tem okraju, kjer biva močna slovenska skupina, je zelo lepo uspel in bo gotovo berazateški mladini dal poguma, da bodo tudi v bodoče še organizirali nove mladinske dni.

Program se je pričel že dopoldan, in sicer z odbojko. Na novem igrišču, na prostoru, ki je bil lepo pripravljen, so se pomerila moštva Ramos Mejia, Slovenske vasi in domača ekipa. Rezultati so bili: Ramos 2 — Slov. vas 0; Berazategui 0 — Ramos 2 ter Berazategui 1 — Slov. vas 2. Končna lestvica: 1. Ramos Mejia, 2. Slovenska vas, 3. Berazategui.

Sledila je sveta maša. Daroval jo je g. Jože Guštin, ki je v pridigi omenjal probleme, ki jih mladina doživlja v sedanjih časih, in jo spodbujal, naj ostane zvesta verskim in narodnim idealom. Med mašo je pel mladinski oktet.

Popoldanski del je otvoril g. Ivan Korošec, ki je v imenu doma pozdravil vse navzoče. Dobrodošlico je izrekla tudi predsednica krajevnega dekliškega krožka, Marta Povelnik, ki se je obenem zahvalila starejšim za sodelovanje pri organizaciji dneva. Predsednik fantovskega odseka, Marjan Habič, pa je ob pozdravu poudarjal tudi pomen doma za mladino.

Sledil je pevski nastop Nevenke in Rudija Vidmar, ki sta navzoče presenetila z dvema pesmima. Nato je pet parov, pod vodstvom g. Betke Maček por. Vitrih zaplesalo belokranjski ples. — Kot gostje so nato na blazinah in zaboji nastopili lanuški fantje in pokazali svoje že priznано spretnost.

Zatem je zapel berazateški oktet Ivan Cankar, ki ga vodi g. Omahna, ter navzočim izvajal „škrjanček poje“, „Selška dolina“, „Tekel sem po dolini“ in „V hribih se dela dan“.

Pred občinstvo je stopil duhovni vodja mladinskih organizacij, g. dr. Alojzij Starc, in se mladini zahvalil za tako lep dan. To naj jim bo v ponos, naj pa jim tudi krepka narodno ob 25-letnici zdomstva. — V imenu mladine je nato spregovorila zveznata predsednica Marija Zorc ter po čestitkah izrazila željo, da bi se ti dnevi še v bodoče nadaljevali.

Po programu je sledila prosta zabava. — Tudi mi čestitamo berazateški mladini k lepemu in uspešnemu dnevu. Dodali bi le, da bi se ob takih prilikah zlasti mladina, pa tudi starejši morali odzvati v večjem številu. To bi bilo požrtvovalnim mladim močem najlepše priznanje, pa tudi najboljša podpora. c.

CASTELAR

Počastitev g. župnika M. Lamovška. V nedeljo 19. aprila smo na Pristavi v Castelarju praznovali 70-letnico življenja našega župnika Matija Lamovška. Po opravljeni sv. maši se je vsa slovenska skupnost, ki pripada k tej naši župniji in tudi župnikovi sovaščani ter farani iz Device Marije v Polju, zbrala k akademiji.

Pristavski župan g. F. Pernišek je vse lepo pozdravil, potem pa napovedoval točke. Nastopili so šolarji tečaja dr. Prešerna na Pristavi, ki so pod vodstvom g. Geržinčeve zapeli pesmi „Pobratimija“ in „Ko so tkali naše trate“. Kot vse naslednje točke so poslušavci nagradili s ploskanjem. Višja skupina šole je v deklaratorski obliki čestitala svojemu katehetu. Predsednik krajevnega šolskega odbora g. R. Kinčelj je omenil slavljeno trnjevo pot, se mu zahvalil za ves trud pri otrocih in mu željal še mnogo let. Tudi mladina, odseka SDO—SFZ Morón, je čestitala svojemu duhovnemu vodji po svojih predstavnikih, gđ. M. Gaser in g. R. Gričarju. Dekliški zbor, ki ga vodi g. G. Gaserjeva, se je pridružil slavnosti in zapel „Kje so moje rožice“, „Lepo je res na deželi“ in „Rože je na vrtu plela“.

V imenu pristavskih mater je govorila g. V. Čopova, ki se je zahvalila jublantu za požrtvovalno delovanje med otroki. Kot zastopnik vernikov pa je spregovoril g. I. Kopač, ki se je nanašal na življenjsko slavljenje, vse od rojstva in dela med farani pa do protikomunističnega dela in dušnega pastirovanja v izseljenstvu. Posebno se je še zahvalil za župnikovanje na Pristavi. K slavlju je za to priložnost prišel tudi dušnopastirski direktor msgr. Orehar, ki mu je čestital, se mu zahvalil za delo in mu željal koraže, da bi še dolgo delal med nami. Farani pa se nismo hoteli zahvaliti le moralno, zato so ga. V. Čopova in g. F. Pernišek ter Monika Češarek poklonili v imenu vseh faranov skromno darilo; prav tako mladinski organizaciji. Končno je g. Lamovšek povzel besedo. Vsem se je lepo zahvalil za akademijo, Bogu pa za zdravlje in moč za delo, ki ga že toliko let opravlja.

Po končani akademiji se je prostor kar hitro spreminil v obednico, kajti zaradi dežja kosilo ni moglo biti na prostem. Seveda so se morali malo stisniti. Čeprav nas je bilo veliko, bi nas bilo še več, če bi vreme ne nagajalo. Posedeni okoli miz smo se pod-

Vsak teden ens

MOLČE STRMITA

Igo Gruden

*Roké slabotne in koščene,
od vesel vse ožuljene;
oči vse motne in steklene
in od skrbi izbuljene,
od bede lica vsa izpita,
obraz od sonca ves ožgan:
dva ribiča molče strmita
čez tihi, daljni ocean...*

prli in ob kozarcu dobrega vinca napili jubilatno z g. Perniškom, ki je spregovoril kot predsednik srenje.

Naj bi pristavski župnik praznoval še mnogo jubilejev med nami!

SAN JUSTO

Roditeljski sestanek

V nedeljo, 12. aprila, je bil v Našem domu v San Justu lepo obiskan sestanek staršev šole „Franceta Bálantiča“.

Na sporedu je bilo: ogled razstave počitniških dni, predavanje, razgovor in občni zbor.

Kot prejšnje leto tako je bilo tudi letos na razstavi lepa vrsta najrazličnejših stvari, ki jih je v počitniških dneh pod skrbnim vodstvom g. Braso, ge. Furlanove, ge. Jerbove, ge. Cilke Urbančičeve, ge. Anice Zakrajškovne in gđ. Reke Osojnik pripravila mladina do 15. leta starosti.

G. dr. Alojzij Starc je govoril o temi: Naša mladina ob 25-letnici zdomstva. V predavanju je risal trenutno stanje naše mladine, osvetlil cilje in nakazal pota. Po predavanju je bil razgovor, ki je sprožil več sklepov, nato pa letni občni zbor, ki ga je v odsotnosti g. Pavla Malovrha vodila g. Marica Zakrajšek. V novi odbor so bili izvoljeni: g. Pavle Malovrh, predsednik; g. Ivanka Malovrh, g. Marija Kevčič, g. Ivanka Puhek in gg. Štefan Mahčič, Anton Krajnik, Jože Lovšin in Ivan Zupanc. Po obnem zboru je gđ. Angelca Klanšek, voditeljica šole, dala zbranim staršem praktične napotke za uspešno šolsko leto 1970.

SAN MARTIN

Liga Žena Matij je imela leto 16. aprila že drugi sestanek in letošnjem letu. Bil je ob lepi udeležbi v prostorih Slovenskega doma v San Martinu. Govorila je g. Mira Eckerjeva o „moderini prehrani“ ter je pri vseh poslušalcah žela veliko pohvalo za svoja zanimiva izvajanja o tem praktičnem predmetu. Prihodnji sestanek bo imela Liga Žena Matij v četrtek 21. maja. Tedaj bo na sestanku govoril dr. Tine Debeljak o važnem vprašanju: „Kaj naj družina bere“.

Pred dvajsetimi leti v „Svobodni Sloveniji“

20. aprila 1950. — št. 16

PRIJATELJ LISTA NAM JE POSLAL NASLEDNJE PISMO. OBJAVLJAMO GA V CELOTI.

„Gospod urednik,

Vi, ki ste žurnalist, imate že priposestvovano pravico, da ga včasih malo pomolite v listu. Vsi vemo, da se ne boste poboljšali. Tako je za letošnjo Veliko noč tkzv. tiskarski škrat nekaj zagodel v napisu ob lepi sliki na naslovni strani, tako včasih delavnik prereval v ljubljanski stolnici veliko mašo, grozil Vam je skoraž s smrtjo bivši podnačelnik gasilske čete v X, ker mu za desetletnico poroke niste hoteli objaviti dve koloni dolgega članka, ki si ga je sam napisal, itd. Kaj bi Vam praskal stare grehe izpod prahu, ko vem, da se ne boste poboljšali. Podplat vam koža čez in čez postajala. Spadate pač v ubogo žurnalijo.

Vse drugače pa je, če imamo opraviti s pravimi kulturniki in njihovimi proizvodi. Od njih smemo več pričakovati in jih ostreje ocenjevati. Ko mi je prišla v roke... številka slovenske kulturne revije... in sem pričel brati na prvi strani... sem se prijel za glavo...

Brskal sem po slovarjih... da ne bo kje zamere, da bi vsaj približno ugotovili, kako je bilo mogoče spraviti ta famozni tekst skupaj, pa sem pričel do zaključka, da je takim napakam vzrok... tako pri avtorju kot pri uredniku, ki se mora zavedati, da je treba vsako stvar, ki jo objavi kulturna revija, vsaj trikrat prebrati: v rokopisu, v krtačnem odtisu in preden gre v stroj in potem na pošto...“

SLOVENCI POSVETU

Pismo iz ZDA

Huntington, 31. marca 1970

Cenjeno uredništvo Sv. Slovenije! Minilo je že precej časa odkar sem se zadnjič oglašil v Svobodni Sloveniji na katero sem že 10 let naročen. Kar čudno se mi zdi, da tako redno prihaja, kar ni slučaj pri A. D.

Zadnje čase sem čital v Svobodni Sloveniji žalostno novico o veliki železniški nesreči blizu postaje Pacheco; omenjeni kraj mi je dobro znan, ker sem bil prav blizu tam zaposlen, ko sem bil v Argentini. Poročilo pravi, da je bilo več kot 100 oseb mrtvih in mnogo več ranjenih. Gotovo je bila malomarnost ljudi, kateri so bili v službi in so pustili vlak naprej, med tem ko je bila proga okupirana.

Jaz sam sem videl več takih nesreč na železnici. Bilo je leta 1916: ravno na Sv. Štefana dan sem bil na vojaškem dopustu doma. Na progi Prestranek-Št. Peter sta bila 2 tovorna vlaka. Med tem ko je prvi vlak privozil blizu postaje je bilo znamenje zaprto, znak da na postaji ni prostora. Ko se je to zgodilo je vlak potegnil; na žalost so se zadnji 3 vagoni od vlaka odtrgali in z vso naglico drveli proti Prestranku; zlasti še, ker ta svet visi navzdol je bila strahovita naglica. Nad našo vasjo Selce se je tisti trenutek nahajal drugi vlak ravno pod mostom. Udarec je bil tako silen, da so se vagoni razbili kot škatlice vžgalic; vsa proga je bila razdrta; most zabit od ruševin. Sreča v nesreči je bila, da ni v vlaku eksplozivna municija, katero je vlak vozil na italijansko fronto, ed granatami sem videl mrtvega vojaka. Ubit je bil od silnega udarca. Bilo je mrtvih tudi nekaj železničarjev kateri so bili na vlaku.

Drug tak slučaj je bil ko smo bili pod Italijo. Točno se ne spominjam kdaj je bilo. Prav na postaji Prestranek je kabina, kjer uslužbenec na ukaz uradnika odpira in zapira premikače. Zgodilo se je, da je postacionačnik dal napačno številko premikača in ko je z vso silo pridrvel ekspresni vlak, je iztiril; vse tračnice je izruvalo iz prago. Glede mrtvih mi ni znano, če so so bili, le videl sem na postaji postajenačelnika mrtvega: ko je videl, kaj je naredil, se je ustrelil. Velika škoda, bil je še mlad. Videl sem še druge manjše nesreče. Tudi sam sem dvakrat padel z vlaka, ne da bi se kaj več poškodoval, le malo me je pretreslo.

Božični prazniki so za nami, bili so beli; sneg je pokrival zemljo, kar dva meseca. Veselili smo se že zelene mladosti pa rekel bi da je to drugi božič. Ravno na velikonočno nedeljo je začelo snežiti zjutraj ob 9 uri in vse do zvečer. Peljali smo se k sv. maši tako kot z ladjo: avto je kar postrani zanašalo; voziti ni bilo mogoče več kot

20 milj na uro. Danes ko to pišem ponovno sneži. Jaz v svojem življenju ne pomnim kaj takega. Vožja z avti je bila zelo težavna, skoraj nemogoča. Nekatere ceste so bile zaprte kakor tudi mostovi. Tudi letališča niso obratovala.

Tudi pust, karneval ali kurent, je za nami. Tu v ZDA nima kredita; dela se zot vsak drug dan. Pri vas ga zelo častite, tudi v Braziliji imajo še celo njegovo sliko na poštah znamkah. Druge države, druge navade. Doma pa je le bilo lepo ko smo svetnika tako lepo počastili, dobro jedli, in pili, po vrhu pa še seme. Danes je cel svet poln šem, hipijev in huliganov, tako da je vsak dan karneval in kraval.

Marsikaj bi še rad napisal; ker vem, da je v časopisu prostor omejen, bom končal, na drugič še kaj.

Lepo pozdravljam vse pri Svobodni Sloveniji kakor tudi hčerke in njih družine, prijatelje na Ezeizi in v Tigrah, v ZDA prijatelja Kuheljna in Jelko, v Kanadi Doličeve.

S spoštovanjem Frank Žele

AVSTRALIJA

Slovenska skupnost v Adelaide v Adelaide, Victoria, imajo Slovenci kar močno skupino. Tako so prišli tudi na idejo, da bi si postavili lasten društveni dom. Na velikonočni ponedeljek so imeli po popoldanski slovenski maši sestanek. Na zemlji, kjer bo stal bodoči dom, so se skupno pomenili o nadaljnjih načrtih in delu, za čim hitrejšo dograditev narodnega središča.

Osnovanje akademskega društva Tudi v Avstraliji si sedaj prizadevajo, da bi ustanovili slovensko akademsko društvo. Namen bi bil vzpostavitev medsebojnih stikov, pomoč pri študiju, sodelovanje v skupnosti in predstavljanje narodnosti splošni avstralski javnosti. Poziv za ustanovitev je bil že objavljen v slovenskem mesečniku Misli, in upamo, da bo do tega kmalu prišlo.

Napredovanje Čeprav je avstralska slovenska skupnost relativno mlada, se že mnogi njeni člani lepo uveljavljajo v javnem življenju. Ne manjka pa tudi naraščajo mladih absolventov. Tako je pred kratkim na zobni fakulteti svdneyske univerze diplomirala mlada Tatiana Colja, ki je prišla v Avstralijo leta 1958.

Še o nogometu V Avstraliji pravijo Football rugbyju, nogometu pa Seccer. V Mislih g.

Tone Švigelj, kot član Smithfield Soccer kluba poziva starše, naj svoje otroke pošiljajo v soccer klube, kjer se otroci „učijo igrati nogomet, ne pa premetavanja in prerivanja po travniku, kot je pri rugbyju.“

Ob tem se nam zdi, da g. Švigelj ni videl zadnjega svetovnega prvenstva v Londonu, še manj pa pozna južnoameriški nogomet. Ali pa, tudi to je mogoče, je Avstralija raj za vse, ki želijo in igrati nogomet po vseh pravilih — lepega vedenja.

OBVESTILA

SOBOTA, 25. aprila 1970:

V Slovenskem domu v San Martinu skioptično predavanje g. Franca Lobnika o lepota Slovenije. Na Pristavi ob 16 sestanek mladine do 15. leta.

NEDELJA, 26. aprila 1970:

V Slovenski vasi ob 16 Barclayeva igra Rožni venec. V Slomškovem domu velika tombola. V Našem domu v San Justu po maši sestanek fantov in deklet: predavanje g. Francija Markeža o Sloveniji z diapozitivi.

PETEK, 1. maja 1970:

V Slovenski vasi ponovitve igre Rožni venec. SKAD bo imel svoj letni študijski dan in občni zbor v škofovem zavodu v Adrogué. Ob 10 maša. Za kosilo poskrbljeno.

SOBOTA, 2. maja 1970:

V dvorani Slovenske hiše igrajo gojenci Baragovega misijonišča igro „Mi fantje iz deškega mesta“. V Slomškovem domu družabni večer s sodelovanjem Planike.

NEDELJA, 3. maja 1970:

V Slovenskem domu v Carapachaya celodnevne slavnosti. V Slovenski hiši igra „Mi fantje iz deškega mesta“ ob 17.

NEDELJA, 10. maja 1970:

Vseslovensko romanje v Luján.

NEDELJA, 17. maja 1970:

Otvoritev kegljišča v Slomškovem domu.

ČETRTEK, 21. maja 1970:

V Slovenskem domu v San Martinu sestanek Lige Zena Mati ob 18 s predavanjem dr. Tineta Čebeljaka: „Kaj naj družina bere?“

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Izšla je zbirka novel: **NARTE VELIKONJA**

ZANKE

v opremi arh. Jureta Vombergarja in na 244 straneh.

Dobi se pri Slovenski kulturni akciji in v Dušnopastirski pisarni v Slovenski hiši.

Broširan izvod 1.000 pesov oziroma 3 dolarje, vezan izvod pa 1.200 pesov oziroma 4 dolarje.

Posežite po tej novi lepi slovenski knjigi!

Dr. Tone Žužek
ADVOKAT

Uraduje od 17.30 do 19.30 ure. Ponedeljek, sredo, petek.

Lavalle 2331, p. 5, of. 10
T. E. 47-4852

JAVNI NOTAR FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

Dr. FRANC KNAVS
ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital
T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20
Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Luján, Ate. Brown 100
T. E. 105 ali 516

V petek in soboto od 9—13

SOBOTA, 23. maja 1970:

Krožek SDO v San Martinu bo imel zvečer čajanko v prostorih Slovenskega doma.

NEDELJA, 24. maja 1970:

Prijateljska večerja v Slomškovem domu.

NEDELJA, 31. maja 1970:

Družinska nedelja v Slomškovem domu.

Predavanje Zveze slov. mater in žena: Odlike in težave naših šolskih priredavcev, 2. del, je zaradi sovpadanja s svetimi urami prestavljeno na 23. aprila ob 7.

Uradne ure Dobrodelnega odseka Zveze slovenskih mater in žen so vsak četrtek od 18,30 do 19,30 v Slovenski hiši.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Zedinjena Slovenija sporoča vsem svojim članom, da je dodatno zavarovanje v Institutu Asegurador Mercantil še vedno pod istimi pogoji, to je 1,10% na zavarovani kapital. Vsi, ki bi se za to zanimali, naj se obrnejo na društveno pisarno.

Npr.: Kdor se zavaruje za 100.000 pesov, plača na leto 1.320 pesov.

Družba Olivetti je ponudila Zedinjeni Sloveniji 20 pisalnih strojev „Estudio 44“, v 20 enakih obrokih po 3.600 pesov vsak obrok. Podrobnejša poročila v društveni pisarni.

Uradne ure Zedinjene Slovenije so vsak dan od 15-20, razen sobote.

Dvorana Slovenske hiše

Ramón L. Falcón 4158

Sobota, 2. maja ob 20 - Nedelja, 3. maja ob 17

Karl Heinz Koch:

MI FANTJE IZ DEŠKEGA MESTA

Igra v šestih slikah iz recničnega življenja tik po drugi svetovni vojni

Prevedel: Alojzij Geržinič

Režija: Ladislav Lenček CM

Igrajo gojenci Misijonskega zavoda Baragovega misijonišča.

Uvodno besedo spregovori Franc Sodja CM

Vstopnina po 300 in 200 pesov, mladina do 20. leta po 100 pesov

Vsi lepo vabljeni, zlasti starši, vzgojitelji in mladina!

Slovenski dom Carapachay

Nedelja, 3. maja 1970

X. OBLETNICA IN BLAGOSLOVITEV DOMA

9.45 dviganje zastav

10. sv. maša za žive in mrtve člane (msgr. Anton Orehar), nato blagoslovitev doma

Pozdrav predsednika in zastopnikov domov

Kosilo

15.30 kulturni del ob 25-letnici zdomstva

Slavnostni govornik g. Miloš Stare

Sodelujejo organizacije v domu.

Dohod: Kolektiv št. 71 in 707 iz Villa Adelina ali z avenije

Maipú v Olivosu: izstopiti na Paraná in Gervasio Méndez, nato še 2 kvadri do doma, ulica Dra. Cecilia Grierson 3837.

Igra orkester PLANIKA

SDO — SFZ
SLOVENSKA VAS

BARCLAY

ROŽNI VENEC

Drama v petih slikah

NEDELJA 26. aprila 16 uri

PETEK 1. maja 20 uri

Režija: MAKS JAN

Scena: SLAVKO REVEN

SLOVENSKA HRANILNICA z. z. o. z.

Bartolomé Mitre 97

Ramos Mejía

T. E. 658-6574

Uradne ure: torek, četrtek, sobota od 16 do 20.

Sporočamo vlagateljem, da lahko dvignejo ali pripišejo h glavnici obresti za leto 1969 v zadržni pisarni v uradnih urah.

Opozarjamo vse člane na življenjsko zavarovanje. Informacije v zadržni pisarni v uradnih urah.

Predno vzamete posojilo ali kupite na obroke, se oglasite pri nas.

Če hočete denar varno in dobro naložiti, ga vložite v Slov. hranilnico.

Za dobro voljo

Zdravniška

„Gospod doktor, vi ste tretji, ki ga sprašujem za svet. Prvi zdravnik mi je nasvetoval, naj mnogo pešчам; drugi, da naj grem na zdravljenje v Bohinj. Kaš mi pa vi svetujete?“

„Da greste peš v Bohinj.“

Dialog?

„Iz kakšnega razloga ne privoščite že sedem let svoji ženi nobene besede?“

„Da je ne prekinem.“

Ne stavi

„Tone“, kriči bogataš na svojega slugo, „stavim, da ste pokadili ono mojnih cigar.“

„Oprostite“, odvrne ta, „a jaz nikoli je stavim.“

OD DOMA

Zakaj bi preprosto bobu rekli bob, ko pa se lepše sliši: nefunkcionalni konsumni artikli ruralne populacije.

V časopisu smo brali: „Voditelji morajo imeti kar najširši stik z ljudmi.“ „Vprašamo: Ali voditelji niso ljudje?“

SLOMŠKOV DOM

vabi na

DRUŽABNI VEČER

ki se bo vršil v soboto, 3. maja

igra orkester PLANIKA

Pričetek ob 21, konec ob 1

Rezervirajte si pravočasno prostor!

SLOMŠKOV DOM, RAMOS MEJIA

VELIKA TOMBOLA

V nedeljo, dne 26. aprila, ob 15

